

Тѣй да са виятъ момците
 Край Радкинѣ дворове,
 Момците, йоще турците
 И третя вѣра цигани.

Мама Иванчу думаше :
 « Иванчо, синко Иванчо !
 Бато си ходишъ прязмори,
 Мама не та е питала
 Какво ти, синко, хареса ?
 — Майно ле, стара майчице !
 Бато ма питашъ, да кажа,
 Да кажа, да та не лъжа :
 Мени ми, мамо, хареса
 Едно момиче прязморче ;
 Нийдѣ му нѣма хубостьта, —
 Ни въ града, ни въ Цариграда ;
 Въ море биволи поеше
 За златъ ги синджиръ държеше,
 На море зара даваше,
 Слѣнцито наддѣляваше,
 Месѣца пресполвяваше :
 Ако не ми го земите
 Азъ ще далеко да бѣгамъ.
 Мама Иванчу думаше :
 » Иванчо, синко Иванчо,
 Майка ти жена довица :
 Не може свадба да дигни,
 Прязмори за мома да ходи.
